

2022-10-31

Regeringskansliet

Remiss av EU-kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur, ert dnr M2022/01470

LRF Skogsägarna vill lämna följande synpunkter på rubricerad remiss. Synpunkterna begränsar sig till de delar av förslaget som har koppling till användningen av skogen.

Övergripande synpunkter

En missvisande ansats

LRF Skogsägarna anser att EU-kommissionen förslag i grunden utgår från en missvisande tolkning av vad restaurering av degenererad natur innebär. Degeneration är en process av försämrad funktion av ekosystem. När ekosystem förlorats sin produktionsförmåga och inte längre tillhandahåller oss önskade ekosystemtjänster. Den ansatsen genomsyrar FN:s dekad om restaurering av ekosystem, Agenda 2030 med delmål under globala målet 15, CBD:s globala ramverk om biologisk mångfald och även EU:s biodiversitetsstrategi. I kommissionens förslag har ansatsen förflyttats till att handla om återställande av natur. Natur som formats av människan ses ofta i kommissionens förslag som förstörd och föreslås återställas till något mer naturligt. De mest betydelsefulla bestämmelserna i kommissionens förslag får därför till följd att mark som idag ger oss viktiga ekosystemtjänster förväntas tas ur bruk. Det får negativa följder för klimatet och andra samhällsnyttor.

I EU:s biodiversitetsstrategi anges att framför allt de ekosystem som har störst potential för att fånga in och lagra koldioxid och för att förebygga och minska effekterna av naturkatastrofer ska restaureras. De naturmiljöer som påverkas mest av förslaget i svensk skog har inte potential att minska effekterna av naturkatastrofer med föreslagna åtgärder. Skogarnas potential att fånga in koldioxid skulle, tvärtemot intentionen, minska med förslaget.

LRF Skogsägarna ser det som angeläget att man globalt och i EU återställer mark som förlorat många av sina viktiga funktioner på grund av exempelvis avskogning, utdikning, föroreningar, erosion, försaltning och ökenspridning. En ansats som inriktar sig på den typen av problem skulle bättre harmonisera

2022-10-31

med restaureringsmålen i konventionen om biologisk mångfald (CBD) och Agenda 2030.

Bindande mål måste vara realistiska och avvägas mot andra samhällsnyttor

Många av målen i förordningsförslaget saknar realism och går dessutom längre än biodiversitetsstrategin.

Artikel 4 innebär att restaureringsåtgärder måste vidtas, eller att mark tas ur produktion på enorma arealer. I många fall innebär det att återgå till en markanvändning som inte använts på platsen i modern tid. Så omfattande åtgärder måste vägas mot andra samhällsnyttor, inklusive klimat, livsmedelsförsörjning och energi.

Det är inte lämpligt att sätta legalt bindande mål om artpopulationer eftersom medlemsstaterna i många fall saknar rådighet över dessa.

Stärk möjligheten till nationell anpassning

Bestämmelser om restaurering på EU-nivå bör utformas som ett direktiv snarare än som förordning. En förordning som ska implementeras ordagrant i medlemsstaterna ger dåliga möjligheter till nationella anpassningar. Direktiv kan bättre anpassas till både nationella rättssystem och naturgeografiska förutsättningar.

LRF Skogsägarna stödjer förslaget att nationella restaureringsplaner ska tas fram. Sådana kan ge goda förutsättningar för framgångsrika restaureringsinsatser utifrån de förutsättningar och behov som finns i respektive land. Så som förslaget formulerats styrs dock utformningen av dessa planer alltför mycket i detalj. Samtidigt omöjliggör andra bestämmelser i förordningen (särskilt artikel 4) nationella anpassningar i genomförandet. Utformningen av restaureringsplaner bör inte kräva godkännande av EU-kommissionen.

LRF Skogsägarna är starkt kritiska till förslaget att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter kring hur förordningen ska genomföras. Det riskerar att försämra möjligheten till nationell anpassning och kan medföra tjänstemannabeslut på EU-nivå med direkt inflytande över villkor i lagstiftningen som bl.a. kan påverka den nationella markanvändningen och begränsa möjligheten till politiska avvägningar nationellt. Det försvårar även möjligheten till dialog med markägare och andra intressenter.

2022-10-31

EU saknar kompetens inom skogsbruk

Många av förslagen riskerar att medföra omfattande konsekvenser för skogsbruket och hur det bedrivs. EU bör inte besluta om rättsakter som rör skogsbruket då detta ligger utanför unionens kompetens.

LRF ser också att artikel 10 om restaurering av skogsekosystem inte bör ingå i lagstiftningen då det ligger utanför EU:s kompetens.

Äganderätten måste respekteras

Förslagen så som de är utformade innebär i praktiken långtgående regleringar i hur enskilda naturområden kan brukas. Det innebär ett långtgående intrång i äganderätten och kan stå i strid med den svenska rättsordningen. Exempelvis anges i artikel 4:7 att medlemsstaterna ska säkerställa att arealer där de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I förekommer inte försämrats. Med svenska tolkningar innebär detta att inget livsmiljöklassat område kan brukas med vanliga skogsbruksåtgärder. Detta innebär omfattande och oacceptabla intrång i äganderätten.

LRF föreslår att förordningsförslaget ändras så att det inte förutsätter bevarande av specifika områden. Istället bör varje land ges möjlighet att välja var restaureringsinsatser ska genomföras. På så sätt skulle det också vara möjligt att de genomförs genom frivilliga avtal med enskilda markägare.

Otillräcklig konsekvensanalys

LRF anser att förordningsförslaget inte kan antas innan man gjort en ordentlig konsekvensanalys. I biodiversitetsstrategin anges att rättsligt bindande mål för återställande av naturen ska föreslås *efter en konsekvensbedömning*. LRF Skogsägarna anser inte att någon seriös konsekvensbedömning har gjorts.

De uppgifter som finns angivna ger inte en rättvisande bild av kostnaderna eller vinsterna med förslagen. LRF Skogsägarna bedömer att ytterligare ungefär 1,9 miljoner hektar skog behöver undantas från skogsbruk till följd av förslagen utifrån hittillsvarande svenska bedömningar om naturtypsklassad mark. Kostnaderna för detta redovisas inte i kommissionens förslag.

Samtidigt gör EU-kommissionen bedömningen att de ekonomiska vinsterna av restaureringsåtgärderna är 8 till 38 gånger (4,1 ggr för skogsmiljöer) större än kostnaderna att genomföra åtgärderna. Det framgår inte tydligt hur man kommit fram till dessa siffror. Vad gäller de förslag som får störst areell betydelse i Sverige anser LRF Skogsägarna att bedömningarna är fullständigt irrelevanta. Detta eftersom stora arealer mark med god produktionsförmåga kommer att tas ur bruk. Det är mycket svårt att se att dessa områden i större omfattning än idag kommer att producera viktiga ekosystemtjänster.

2022-10-31

Skogen har i Sverige och EU stor betydelse för ekonomi, sysselsättning, energiförsörjning och förutsättning för jord- och skogsbrukare vid investering i annan verksamhet. LRF Skogsägarna anser att en trovärdig konsekvensutredning är en förutsättning för att förslagen ska accepteras. I ett förslag där miljövinster balanseras mot andra nyttor för samhället, finns ingen anledning att kraftigt överdriva nyttorna. Hittillsvarande konsekvensbedömningar påverkar därmed hela förordningsförslagets trovärdighet.

Svensk rapportering enligt art- och habitatdirektivets artikel 17

Konsekvenserna av förslaget i Sverige försvåras kraftigt av att Sverige använder andra kriterier än övriga EU vid rapportering enligt artikel 17 i art- och habitatdirektivet. Rapporteringen gör att Sverige framstår som sämre i det skogliga naturvårdsarbetet än andra länder trots att vi är ett av de länder som har mest skog och mest strikt skyddad skog. En fortsatt rapportering på samma sätt skulle med förordningsförslaget få mycket negativa konsekvenser för svenskt skogsbruk, svensk landsbygd och resursförsörjning.

LRF Skogsägarna anser att Sverige måste rapportera på ett likartat sätt som andra EU-länder för att göra det jämförbart och för att undvika stora negativa konsekvenser.

Förslaget omöjliggör marknadsbaserade lösningar

Det finns redan idag flera marknadsbaserade lösningar till exempel för att stärka skogens klimat, biodiversitet och sociala värden. Det pågår också utveckling av nya marknadsbaserade system för att ta tillvara flera ekosystemtjänster som också skapar värde för skogsägaren. Det finns ett starkt intresse från banker och andra aktörer att investera i den typen av system som är kostnadseffektiva både för samhällsekonomin och skogsägaren. Det rör sig i många fall om precis samma typ av åtgärder som EU-kommissionen nu föreslår ska bli lag. Det kommer dock inte finnas något intresse för att köpa åtgärder som ändå måste genomföras enligt lag. Förordningsförslaget skulle därför i praktiken helt omöjliggöra marknadsbaserade modeller för stärkt biodiversitet.

Synpunkter i detalj

Artikel 4

LRF Skogsägarna ställer sig kritiska till flera punkter i artikel 4 då det inte är förstörd natur bestämmelserna om restaurering inriktas på. Inte heller begränsar sig förslagen till det biodiversitetsstrategin omfattar.

2022-10-31

Förslag till förändringar nedan ska ses som lösningar ifall man ändå väljer att gå vidare med inriktningen i artikeln.

Punkt 1 (Åtgärder för att förbättra tillståndet till gott i befintliga habitat)

Målen bör, i likhet med biodiversitetsstrategin, ta sin utgångspunkt i att sträva mot gynnsam bevarandestatus eller positiva trender i 30% av naturtyperna, inte i 30 % av arealen för varje grupp av livsmiljötyper. Inga bindande mål bör sättas för perioden efter 2030 och målen bör inte överstiga strategins 30%.

Punkt 2 (Åtgärder för att återställa habitat till en referensnivå)

Målet får med nuvarande skrivning fullständigt orimliga konsekvenser för Sverige, delvis beroende på Sveriges egen rapportering. Målet kan göras realistiskt genom att begränsa det till alla livsmiljöer i Natura 2000-områden i den mån det behövs för att uppnå en gynnsam referensareal i dessa.

Punkt 3 (Åtgärder för att förbättra arternas livsmiljöer)

Målet är mycket svårtolkat och i praktiken omöjligt att följa upp. Risken är stor att det i efterhand definieras orealistiska eller dåligt avvägda nivåer av vad som är tillräcklig kvalitet och kvantitet. Det är otydligt om målet åsyftar varje enskild livsmiljö för arterna eller arternas livsmiljöer i ett större perspektiv. Det viktiga bör vara att arterna har tillräckligt utrymme i ett större landskapsperspektiv, inte att varje miljö där de lever bevaras.

Om målet ändå blir kvar bör det avgränsas för att nå gynnsam bevarandestatus eller positiva trender för 30% av arterna i enlighet med biodiversitetsstrategin.

Punkt 6 (Krav på kontinuerlig förbättring i områden där restaureringsåtgärder vidtagits)

Målet får tillsammans med punkt 1 och 2 var för sig i sin nuvarande utformning, orimliga konsekvenser för Sverige. Detta då det i praktiken innebär att dessa omfattande arealer, som till stor del är skogsbruksmark, måste undantas från skogsbruk.

Det är likaså mycket problematiskt att de områden där livsmiljöer för arter restaurerats måste uppvisa kontinuerliga förbättringar. Ett sådant synsätt tar inte nödvändig hänsyn till att arter flyttar sig i landskapet. Livsmiljöer för arter måste till stor del kunna byta plats i landskapet. En insats som gjorts för en sådan livsmiljö bör därför inte innebära att området binds upp för all framtid.

Punkt 7 (Säkerställande att befintliga habitat inte försämras)

2022-10-31

LRF Skogsägarna är starkt kritiska till målet. Det innebär i praktiken att ca 900 000 hektar skog som idag är skogsbruksmark måste undantas från skogsbruk. Detta då i praktiken alla skogsbruksåtgärder anses försämra statusen i svenska skogshabitat. Det möjliggör ingen flexibilitet i var restaureringsinsatser (avsättningar) ska genomföras och medför därför stora ingrepp i äganderätten.

En möjlig förändring är att ange att den totala arealen som täcks av livsmiljöer inte får minska.

Punkt 10 (säkerställande av gott tillstånd i 90 % av livsmiljötyperna)

I målet anges att 90% av livsmiljöarealen ska vara i gott tillstånd för alla livsmiljötyper. Detta är orimligt att ha som ett bindande mål. Om målet ska kvarstå bör det ändras till 30% i linje med biodiversitetsstrategin.

Artikel 10 -Restaurering av skogsekosystem

LRF Skogsägarna ställer sig i huvudsak positiva till de indikatorer som föreslås. Lagkrav på ökande trender är dock olämpligt, särskilt då medlemsstaterna inte självklart har rådighet över alla av dem. Nedan följer några kommentarer att beakta:

- Indikatorer kring stående och liggande död ved riskerar att bli ett fyrkantigt mått som lättast uppnås genom att inte upparbeta träd som angripits av granbarkborre, stormar mm. Det riskerar att medföra oönskade konsekvenser.
- Skoglig konnektivitet är en indikator som riskerar att bli svårt att följa upp. Ökad konnektivitet för en art kan innebära minskad konnektivitet för en annan, även för arter i andra natutyper än skog. Indikatorn kräver tydliga definitioner.
- Vi saknar delvis rådighet över indikatorn ”index för vanliga skogsfåglar” och den lämpar sig därför inte för legalt bindande mål. De vanliga skogsfåglarna har ökat påtagligt i Sverige de senaste ca 25 åren. Vi kan inte förvänta oss att de som grupp fortsätter öka kontinuerligt. Kanske har vi redan uppnått minst den tillfredsställande nivån. Insatser för att öka de vanliga skogsfåglarna kan delvis stå i strid med målen om arter i artikel 9, t.ex. om ökning av vanliga jordbruksfåglar.

Artikel 11 - Utarbetande av nationella restaureringsplaner

Det är inte realistiskt att medlemsstaterna på karta ska identifiera livsmiljöers utbredning. Eventuella sådana bedömningar bör kunna ske stickprovsvis, t.ex. genom Riksskogstaxeringen.

2022-10-31

I punkt 11 anges att allmänheten i ett tidigt skede ska ges effektiva möjligheter att delta i utarbetandet av planerna. I detta sammanhang måste markägare nämnas som en grupp som ska ges särskilt inflytande, då det i första hand är de som berörs av åtgärderna.

Artikel 12 - Innehåll i de nationella restaureringsplanerna

LRF Skogsägarna avstyrker möjligheten för kommissionen att anta genomförandeakter kring restaureringsplanernas genomförande. I den mån medlemsstaterna inte själva kan besluta om restaureringsplanerna bör det redan vid förordningens fastställande vara transparent vad de ska innehålla.

Artikel 14 – Bedömning av restaureringsplanerna

Restaureringsplanerna bör inte kräva kontroll eller godkännande av EU-kommissionen.

Artikel 16 - Tillgång till rättslig prövning

Idag ser vi att talerätten förändrats på ett sätt som påverkar landsbygdsbefolkningen negativt samtidigt som våra demokratiska processer urholkas. Att talerätt skulle tillerkännas envar som påstår att dennes rättigheter kränks är gränslöst och gagnar i slutändan varken samhället, demokratin eller miljön. Den formuleringen bör begränsas eller tas bort helt. Istället bör markägare lyftas som en grupp med särskilda rättigheter att få lagstiftningen prövad, då den kan få direkta konsekvenser för deras markanvändning och rätt att bruka sin mark.

I förslaget finns möjligheter till nationella begränsningar vilket är bra. Sådana begränsningar måste upprätthållas bättre i Sverige än vad som hittills skett.

Enskilda företagare, framför allt på landsbygden, drabbas idag hårt av att mindre grupperingar utan kostnad kan fördröja helt lagliga verksamheter eller planerade åtgärder. Det är därför inte rimligt att prövningsförfarandena ska vara kostnadsfria för dem som inte direkt berörs.

Artikel 17 - Övervakning

Det torde bli mycket resurskrävande att övervaka trender och tillstånd i alla de områden som blir föremål för restaurering liksom för arealer och kvalitet av livsmiljöer.

LRF Skogsägarna avstyrker möjligheten för kommissionen att anta genomförandeakter kring övervakningen. Särskilt problematiskt är genomförandeakter om att utveckla en ram för att fastställa de tillfredsställande

2022-10-31

nivåer som avses i artikel 11.3. Det riskerar att medföra stora negativa konsekvenser som inte kan förutses när förordningen fastställs.

LRF Skogsägarnas bedömning av konsekvenserna

LRF Skogsägarnas bedömning av konsekvenser för det svenska skogsbruket bygger mycket på de bedömningar Skogsstyrelsen gjort. Bedömningarna är begränsade till artikel 4 i förordningsförslaget. Konsekvenser av övriga bestämmelser bedöms inte möjliga att kvantifiera. Utöver de kostnader som här tas upp tillkommer bland annat kostnader för industrin, arbetstillfällena och administration.

Artikel 4:2

LRF Skogsägarna bedömer liksom Skogsstyrelsen att 2,5 miljoner hektar naturtypsklassad skog måste nyskapas för att nå gynnsam referensareal med hittillsvarande svensk rapportering. Av detta bedöms 844 000 hektar kunna ske i områden som redan ett formellt skydd. Skogsstyrelsen gör därutöver bedömningen att 1 003 000 hektar frivilliga avsättningar idag saknar naturtypsstatus och därmed kan tillgodoräknas de åtgärder som redan vidtagits.

LRF Skogsägarna delar inte bedömningen att de frivilliga avsättningarna redan kan tillgodoräknas målet. De frivilliga avsättningarna är just frivilliga och skogsägare måste inom dessa kunna välja inriktning på vilka naturvärden som eftersträvas. Om det enligt lag krävs styrning mot att skogen ska kunna klassas som EU-naturtyp krävs att skogen ges ett formellt skydd.

Ytterligare ungefär **1,7 miljoner hektar måste därför ges ett formellt skydd** till år 2050 för att nå kravet med nuvarande rapportering. LRF Skogsägarna bedömer att en del av denna areal, ca 700 000 hektar kan tas från frivilliga avsättningar. Det innebär att ytterligare ungefär **1 miljon hektar måste undantas från skogsbruk.**

Jordbruksverket bedömer utifrån Sveriges tidigare rapporteringar att 890 000 hektar betesmarker måste återställas för att klara artikel 4:2. För att kunna hålla djur på dessa marker behövs därutöver 350 000 hektar åker. Dessa arealer måste i första hand tas från brukad skogsmark. Det innebär att ytterligare ca 1 miljon hektar skog inte skulle kunna brukas.

Artikel 4:7

Skogsstyrelsen bedömer att 900 000 hektar som idag inte omfattas av formellt eller frivilligt skydd idag håller naturtypsklass³. I detta har Skogsstyrelsen exkluderat befintliga och framtida hänsynsytor i samband med avverkning vilket innebär att de inkluderas i de ytor som redan är skyddade.

2022-10-31

LRF Skogsägarna menar att det är olyckligt att exkludera hänsynsytor eftersom dessa enligt lag inte får försämrans med kommissionens förslag. De måste för att klara sina naturvärden ingå i andra skyddade områden. Alternativet är att identifiera varje enskilt habitat i nuvarande framtida hänsynsytor och ge dem ett betydligt starkare lagligt skydd, vilket LRF Skogsägarna bedömer som realistiskt. LRF Skogsägarna menar därför att närmare 200 000 hektar i och kring hänsynsytor måste tillföras den areal habitat som idag inte är formellt eller frivilligt skyddade.

LRF Skogsägarna bedömer vidare att de ca 327 000 hektar frivilliga avsättningar på naturtypsklassad areal som i Skogsstyrelsens bedömning redan anses undantagna från skogsbruk kräver ett formellt skydd eftersom de enligt lag inte får försämrans.

LRF bedömer därför att totalt ytterligare **1,4 miljoner hektar** produktiv skogsmark måste ges ett formellt skydd för att klara kraven i artikel 4:7. Av detta utgör 900 000 hektar mark som tidigare inte undantagits från skogsbruk genom frivilliga avsättningar och generell hänsyn.

Utöver detta finns stora arealer impediment där inga försämringar får ske och som därigenom måste ges ett formellt skydd. LRF Skogsägarna har inte kännedom om omfattningen av dessa arealer men bedömer dem till minst 2 miljoner hektar.

Artikel 4:3

Konsekvenserna av artikel 4:3 beror på vad man anser vara tillräckliga nivåer och om åtgärder ska ske i varje enskild livsmiljö för arterna eller på tillräckliga arealer i ett landskapsperspektiv. Om varje enskild livsmiljö berörs blir arealerna mycket stora och omfattar i praktiken all skogsmark, eftersom i stort sett all skog är livsmiljö för fåglar.

Sammantagna konsekvenser av artikel 4

LRF Skogsägarna bedömer att ytterligare 3,1 miljoner hektar (1,7 + 1,4 miljoner) produktiv skog måste ges ett formellt skydd utifrån Sveriges hittillsvarande rapportering. LRF Skogsägarna bedömer att den ytterligare areal produktiv skog som måste undantas från skogsbruk är 1,9 miljoner hektar (1+ 0,9 miljoner hektar).

Till detta tillkommer stora arealer trädbevuxna impediment som måste formellt skyddas.

Med Skogsstyrelsens sätt att värdera skogen (84 000 kr/hektar för idag naturtypsklassad areal och 150 000 kr/ha för skog som behövs för att nå gynnsam referensarea³) bedöms intrångskostnaden för formellt skydd vara ca 373 miljarder kr till år 2050. Om mark som tidigare undantagits från skogsbruk

2022-10-31

exkluderas blir kostnaden ca 225 miljarder kr. Det senare kan ses som en samhällskostnad, men där skogsägare inte får betalt för skog de enligt lag inte får bruka.

Till detta tillkommer kostnader för att restaurera arters livsmiljöer enligt artikel 4:3. Dessa kostnader kan bli mycket omfattande beroende på hur punkten tolkas.

Utifrån Jordbruksverkets bedömningar kan ytterligare ca 1 miljon hektar skogsbruksmark behöva ställas om till betesmark och för foderproduktion.

LRF Skogsägarna bedömer att en sådan omställning kan stå i strid med den av EU-kommissionen föreslagna förordningen om utsläppande av råvaror och produkter som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse.

För LRF/LRF Skogsägarna

Magnus Kindbom
Skogsdirektör

Gunnar Lindén
Naturvårdspolitisk expert